

Веселі думки - то божевільний лік
 І сміху купувати, хоч цілий рік,
 Не турботу гумору, ані нас мить
 А будемо доброю і доброю життя!

Хи-хи-хи, хи-хи-хи все добро життя
 Життя студентське бо вік хвильми.

Сміху далеко туди не гукай,
 Лише зором добре кругом кинув,
 Вправо і вліво, назад і вперед
 Зі сміху турботи тобі жовтять.

Хи-хи-хи-хи-хи турботи жовтять
 І буде ллється всі рідкою мить.

Даб менко тому оказавсь ілюмінатор,
 А мудрий був він не нагає горят,
 Стресемний день цей, ніго не боїт
 Як не боїт невіда-ся рясно хот нас жасят

Хи-хи-хи-хи-хи рясно хот нас жасят
 В нас такий студент ніго не боїт.

Веселість, гумор-демонічний лік,
 Лише з ним здоровий все голубик.
 Хот нас карк вседе біди миха,
 А ти все смієси хи-хи-хи-хи

Хи-хи-хи, хи-хи-хи, хи-хи-хи,
 Злинуть турботи і біди миха.

Salvete vos victores!

Застали сфериї. Між українськими студентами в Празі, не виключаючи жменско-го, кресского пола, кинулася страшна погрома жолудкових страж-даних, яких не била ні лодський ум бидумати, ні фукса пробити пером, ни пензликком не пестери. Всі крутились одином кругом історичного камітася, пожуло ледігалі бди-легіні і снували пильні. Жогі три-слили імб колісних із жасло жасу-до жедолех, а слези ллален час до часу ріккою тям, де слідєжоль до му-лі люжскі тождіми. І все ім ост-гидло. Життя стуситило свого при-мемнību кресску, Празьє сталє дль-мня кліткою, а перкобі, міжні гур-ти уклалєси до сму, оі кузюи, тєло боскурєснїи мертвих. "Жогднї го-госє хотїб, бєжєсїб і . . . жєїїтєб.

Зєроїлєси нє корнтарєєх малєсєкнє посолєтєсє. Смирно і покїр-но стєвїлї б хвєстїкє з жумєром брєцї, „лєднї бєлїкєї ідєї,“ оїкїжєжєн сєої гєрїи. І бум тєм бїїєсєкєї і гнїбїлїи.

Жїмє зєрєбєкєлїєсє, щєбї нє жєру-мїтї сєоїї лєбєлєжєстї до малєсєкнєх крєсїб. І змїклї зєж мєлїтєк і блї-зєк тєлїзубї, рєзбїлїєсє по кнїжє-мєєх лєбї і пєблїднї жї зєлєтїмї рєубєвїмї гєрєбємї збїзєгї. Пвїхє стє-єлїє мєлєдї пїгнєрїє українєсєкєї жє-гїї з рєзєзєблєжїмї рєтєлїмї, а гур-мї їєх рєзємєлїєлї з Тєдєжє. Рїлїжєлї гбєрї і хвєстїк зєбєрєжїєлї бєсє. От кїмєсїтє, от стєлїк от.

-Рєн Рїсїн ? - Тєк !

-Рєн тєкїє рєжєсєвєтєсї з Рєтїєсє-вїчєєн. нєсї зпїєжєжєнїєт Рєлєкї ?

- Нїє, жє нїє стїєжїтєт в жєгє сїтїїї.

- Рїєкїє, рєжєжєднє Рїсїн ! Рєзєжє вудєс' рєжєрїєтїкє, збєжєжєсї єє кєм-зубє до пїсєрїєб.

Тєк рїдєжєднїє одїєн по гурїї, сєжї-лїлї смирно сєої гєрїє гєлї і зурїєжє бїдєжєднїє. . . Сї тєм сбїєсєжєб пєїзє.

Зєстєжєтїлїє колєсє і рїтїмїєнє бї-бїєлїє жєлїлїє пурїжїєкєм ? . .

S-u-l-v-e-t-e-v-o-s-v-i-c-t-o-r-e-s!

Муха

SMICHON BRYPOVAR

> День зборів.

Мрамо сонце підносилося
Мир піднісся із снігів
Надішлють день зраних зборів
Зборів в прахескій У.А.З.

Видиши біжить поцілювель
Радо в франці, ще до дня..
Біжить десь до демократа
В них же мейн & одна!
Глади ілюстрація!

Вирвався десь драгоманівель
За угла тай митикуз
Сіне зади під пахом
Що й дош кроїти.. він руг.

А за ним Сіровик гордо
На камаші спогляда
Видить брата поперед
Що кесе він підталю
Він це добре зна,
Та не каже ще ніго
Мин з під лоба
Спогляда
Васом плюне
(То знає шаже)
Срунра!
Плюне в кулак!
На про! На збори! як одик ффра!

Хтари зайшли піднад Сміхів
Зуєтій тунтак прагд криз.
А дош з снігом все болото
Пражеских протуарів миз.
А протар акитонарескій
Стоїти твердо на ногах
Він вже бачив псевдо-збори
У вже знає що біда...

зазвонили.. передігатель
збори рескі отвирал
Сказав слово та громаду
Често зібрану витал.
А громада бей тошугел
зрізно місця занма
Хрумікне дехід... кріслам гуркне
то залаже знов тиша...

Мер центровий шурить буха
Ветав своїх акраз митал,
що догислиль до лотирі
то до нуї знов вертал.

Ну либуца ви либуца дулю тирит
Вей правши и симо-робтин у.а.
В на тін десь світі втішко
Engels, Марксові гурка:

> Schau mal Karl wie da unten
Im pivorax khresklich witscht
Mein, daß sich keiner von den
In die Geschichte hineinmischet?!

Und der Klave хвіст загнубши
Нир не бачить мим брису
Engels з Марксом и Клар Цеткен
Йдут з удіхи протасака.

А в куточку піршии ліпшии
Шелпа- пелка ак погуз
Що говорит хто до релі
то ногами пошурзуз
Такий піршии-ліпшии
брат- ци вілний
сват - що десь
Вирвався
з поза
Крат. —

Хтось пучивсь на возбаву
Хоче побно говорити
Ледви висказав три слова
А вже мусит закінчити

Справа нагла! кричить друшій
Що?! Він тун нам про морали?!
А він де був як ми разан
Слави колісь добували?!
Що?! Тін з войскам сюди мізе?
Кричить претий за угла...
Хтось за поступи и демокрайда
Нам послухайте порад!!

Чуши сваві... Що?! хто?! Ли зволот?!
Пробоканія!! саботаж!!
Рущив бодро в настуї смілий
увесь мелогний шантаз...
Знишло все що в Бога вірит
Зтелось мов і'х не було
Хто за тіг, амисорше пхачев
кто тіг стіти... тіг тікено...

Угодивець з Галилеї
Сіав мов сваві на бесіно
А що практик був він добрий
Мерий і скривсь десь у кутку

А шановні делегати...
Кожгий вхочив капелюх
Лобовласи стис в кишентю
Іре у двері... аж стер дух..
(дальше буде.)

Жанні і Азелюзині.

Два едлогки ти зазри мене,
 Пилло все так іх безрежецъ,
 В комитоқ сніжно-білий хованъ
 Похемкым пластельм все пуикурибаш
 Щоб ми не змиш, що ти несеши.

А мамі оі хитрощі змисотъ,
 Хот пластельм пілло іх пуикурибаш
 В комитоқ білий зір посилаотъ,
 Едлогки твої меккі зідаотъ,
 Щоб і оставлять хвоотки гбел.

Муса СТУРІЦА

В трамбасю слокій. Стуріні пакі круглемкі, мате зсміз-
 ні бапки на музобсиккх, сідимі і оглядали морозом, розмилбобсн
 шиди біком, та стуріобсали сружуротсгитимий митрелм б мелеур-
 стбі, пакі з догато-обічуротсгитими теревцями б будуртсгиті, тл-
 тали тасоліси, а гібсаті жидулеса, як курочки під слоту, пуикури-
 ли пляцями ротуки і дмукаючи собі на пуикурилібі урудинаятл,
 думали про свою жасотбу любови б таурібних дних бесми і гоуріотого
 літл. А шок жлопу? . . . Звичайно, як слоту оглядали змо-
 лодескым атетитом, то стокуслібі, гібсакі ніжкі, то тухкенскі лчка,
 то трамба уе, що ділше блгасло б,око. Іл трамбасн, то летіб, з курко-
 том б лобнім розгоі, то котиб са білбнішче, а тас біг тасу стлбсб
 жаситовно і будиб зі зідуми розжебих мурій писсържуріб, акі буха-
 ми своіх душ жаслухубсали ділтл сержа сусідіб, та сусідок і притіт
 б лобнім забутті терли бзасімно своі жасмена.

В тім сасім базі сідило жетоборущю рбох молодубіб,
 бетерснкіб світовоі бііни, одел акіх жигидубсб жасідше добу
 Александрю II. І не жасити, та воли зблжтсжемні муижадлібосо

нібнаго того, прекрасної полюбивши людського роду, перемислили в собі тихенько боротьбу і порив до краси життя, ти бели мерзівну боротьбу зі зміганнями свого жолудка, ти можеш щось иншого - досить, що не зважаси на жиди перестанки, але убиркаючи собі між коліна і хали все втерид.

"Висотами" - крикнув кондуктор. Рухатися пасажирів замешувалися і поділися до зверхий. Молодці сиділи далше спокійно в кутокку, мисбудо хотіли іхати далше. . .

А ви, панове, висидіте, ти ідете далше жидид? слитав кондуктор подорожних.

А добре ми посили, буде ласка, бо ми ми Жуслі, - кажуть люди видихуючи слова. Це так скізять до української грациди! Мо сидіть! - сердито кринув по теськи кондуктор і відійшов. Молодці встали і омидуючи через вікна всі сторони світа, побігли коло ремізи кількох знакомих товаришів. Обам заисловилися з радости очи.

Подумайш! - аж скрикнув один, слугайно потали кажеться "добре! Диви, кілька тут нових! В менті скогнали з воза і стрибнули по шинах до знакомих.

Вже діють? Що? звісно, що жасувалиме! Мо, тю! Хибаж то Жуслі? Тому не литиш втерид де ти зсїхав.

Не туди потали! Звісно, що ні! А том би тут гуляєте? А хибі не сожаммо тим самим возом жидид іхати в місто? Відніжмо і зноба поїдемо до тофта!! Молодці стояли, нагел живі стити безмірного смутку, а колір їх облича жасидували біійськову мисмилу під кімцу великої війни. Сум і тоска бівала зїх лива так, що зі страшного болю сховались тиста в ляхмітте їх жиботи, а бітерь зривав лише збісуючими стретельми одену і бієв собі безжурно через прозори плаші на висотанські поля.

Тон Салми

~ у Хоробеїї ~

Мчитьте сьго.

Від дзуків пінатся коні,
у тім відбсжнім розгоі,
Поріццят по зоду розвою
а на ній дітбори, - дітбори...!
Втіха! Тсалітка!

Сотрржса псгга.
Тей, бйо кохатс!
Поріццят хлопці,
І би дітсатс!
Вйо!!!

Мімнотс.

Сидатс беселі на троні
В сотрржсескій короні.

Толімат сбітка, ірнстос розтатн,
а судда пнше укннзі дсгтн.

Пнша! Мрбсгнка!
Твсн і Твсалітка.

Тлалл прнсага.

Вноткн.,! Вноткн!
Тсаллте вгкн згсгс.
Ой!!!

Твзлнзнн.

Товсурншка: — Ви знатс, б Твзлнзнн Трсалл нас
полсскі жсндрсрмн до осібннх кнмнат, тсн розбнрслн
і дотсрбс тробідубслн. Тсалк, тсалк мукн Трнннглосс нсн
персходнтн.

Твобсрнзнн: А то бзлнзнн!!!

Розбснзнзб. — жннка: — вказалс, що з нснлого Твжсн жнгоу нр будс!
муж: — Жу? . . .

жннка: — пнше, що персгнсалс сз Тмкн до вкоїсв сн кадснмїї.

муж: — шукатс дс лскшс бгсгс. . . .

В ссдс.

Тсалл обдс до столс
І слустлл до долс толс.
Тумнотс, тнн прбнмн,

а тут мнжтс пернжс.

Втіха! Стрнждсннн!

Ага, - Кохсннн.

А, оці, ногі!

Трслнцн мї стснс,

Тсс бжс болс. . .

Твснн, Твснн!

Вйо!!!

Тудобс.

Тсс ходатс попід Тржкн,
з бслнкої розтукн.

І кабслнрскі тснн згсгсгс
з болс сїдсгсгс.

О, мукн, мукн!

Тсгсгс твобї дукн.

От, що жснннннннн

Мрс дзржснннннннн

До смсртн Трслнннннннн

Ох!!! . . .

ПРИЙДІТЕ, ПОКЛОНИМСЯ І

ОРИЕНТАЦІЇ

СІЧОВІ СТОДІВАННЯ

ПРИ ПАДЕННІ КО...

Ек скінту е медицину!

Ек скінту е медицину,
Ї золоту Ђрсиу кину,
Не забуду на ті хвилі,
Лобні радости, кохання,
Ђригтискиня, цілускиня
Ї так дали і так дали
Серце мое тиснуть жалі, ...
Ек слімну лии на ті хвилі.

Ек скінту е медицину,
Памити му док. не згину,
Ка Степанську і Уробику,
Де протимням самце село,
Мене згину оубило
Ї так дали, і так дали...
Будно було у тій селі
Шила забива аж до франка.

Ек скінту е медицину
За Ђрсиого годі згину,
Хо набжесеса не забуду
Ї Струмобку і Риброби
Ї летненські ті дідроби
Ї так дали, і так дали, ...
В тамуі будуть всі ті бали,
Хотє лікаркою бже буду.

Маса

Ѓси зборсех У. С. Т.

Ѓоб. З. Уривеский гістає голос в наглій справі і го-
ворить: "Це є шкандал! (всім стає болова дубом.) Ѓси нас
висміє бєє културний світ! Ѓдн не є академік!" ...
Голова: — Шо сталося? сфакти!"
З. Уривеский: — Так сфакти! Ѓоб. Ѓ. Урделло
голосує раз лівою, а раз правою рукою."

Ѓвасе!

Ѓобарини: — Ѓобаринко, ти можу блести про-
прохання до жіночої секції о примєтта в збитийні тлени?

Ѓобариника: — а маєте залуник?

Ѓобарини: Ѓси маю, — маю...

Зачебні не зазальних зборів
 У.А.Т. 6 Листопада, день 29 березня 1922.

Голова: Продовжимо діяльність зборів
 Мож до голосу підійтись,
 Не балакаймо ми тут
 Лише звіту все держитись.

Демократи: З широкої України
 З маю річки, Дніпра-Славути
 Ми прийшли аж над Дніпро
 Собі слави її тут здобути.

Твердими ми ми розумні
 І мовчати все вміємо,
 Іх братів наших руки
 І сили, і виступи мови.

Вмило тилий в нас дух прагнє
 Що не губимося на праги,
 Що бачимо, даємо,
 Що ми це ми демократи.

Кубанці: Так, як кажуть демократи
 І все точно і виступили,
 І заєбалимо крім цього,
 Що не дамо вам Кубанці.

Пастубовці: Ми жнов молоді, пастубовці
 І діяльності в нас доктори,
 За зібраними собі братами
 Зсунути всі роздори.

Але ми не убогі, —
 А лежимо тут у силі,
 Що б заєбали не тільки ми
 Ані кроком вперіг далі.

Дригомильці: Ми шаловних отут мрих
 Замовлямо ми такто;
 А ми будемо сидіти,
 А ми визнаємо нас „де факто“

Сітовик: Криба шала в нас при боці,
 А в руках тяжка булава,
 Аби протарі вижво-жобтїм
 Україна, често і слава.

Щоб кинти її всі згідности,
 В нас, як в сиротині трогунот,
 А ми, бачи кажуть розуміють
 Вони тожко все хотють.

Слоубовці: Як в Україні пошито бурні
 Білих і червоних силвом,
 Коли ж хочете України,
 То купіть нам добрий силвом.

Всього копати будемо, —
 І у нас стравби тут готови —
 Головою, то ногою
 І так зсидемо до Лобови.

Велепоклици: Лору'єн туди тут в Європі,
 Все дієтє ся, наге в бийці,
 Милких зборів не провадять,
 Аби вїтє в Азії Ахтеїці.

Один за неприємних:
 За всіх ми неприємних,
 Без ріжмичі на колорах,
 В окладі то тут зсидбу,
 Щоб в нас були збори.

А ми бачи вірим у всіх стравбах
 Що ви люди всі хороши,
 Хот ріжтеся, не губітєся,
 Щоб ми мисли тожко зрозумі.

Світотелі лібіцькі: Ми жінки слабшлі,
Ек боим твоя усім звісно
Твоя поділиси солідарно,
Де на, **Св.** ме е тісно.
В нас розібся дух-борителі,
А ми отамі лібіцькіми,
А тут кимсьмо отверго,
Не бути нам пресвіцькіми.

Житотелі пресвіцькі: Ми е горді, що свідомі,
Все здобуто тут пресвіцькіми
Лід пресвіцькім нами ошлі,
То бесв світ стоїте за нами
Бесно знами ми із себе
Схтересів всіх оковлі,
То пресвіцькі ризан стамі
А робимо все з любовлі.

Свіцькі: Всі звіцькі ті звіцькі,
Все бесв тують наш табакі,
В світлі силі доцнидоу,
Хрїс, сумати і боакі.

Світотелі:

що **Драггоманівські** надана потесне тлехство всім учас-
тниківим „і ошлі“.

що **Ельборський** надоб всім оборонцям **Золотаренко**
хрест „вітніті мілітєрі“.

що **Золотаренко** ще вік живі нікого не спробукував.

що **Котар** читав потаміки бома аксєриат.

що **поручник, Ковалик** згодивсе приймати про риб-
біо боно **голова** **Троманди**.

що, **Джигельський** зараз по **Ленуєвській** **Комсєрєн-**
ції пустиве сфєрбу.

що **Технік, Цвокан** биміиннов новий стосіб **бер-**
тежнє **гіри** **в тербі** (першу пробу бідоуб на **Тижєві**.)

що **біг** **памятної** **завіби** **Драггоманівки**, **милыхетно-**
уродженний, **там** **Богдан**, **Микола** (двох імен) **сром** і **де** **Лугє** -

Хестуралні: Ми небуралині **бродилина**,
Мабуде **вже** **втаку** **година**,
Що **вхотили** **бєві** **руки**
Золоту **середину**.

Самові: Зтих **заме**, **щолитут** **погани**,
Сві **одна** **мене** **не** **бежє**;
Бі **так** **буду** **поступити**,
Ек **бі** **бєлі** **істє** **мені** **нікє**.

Кірило-Методієві:

Усі **руки** **зехтубєли**,
Божє **і** **людські** **тут** **закони**,
Владі **змебє** **нам** **зіслилий**
Комсєрєкують **нам** **Тромє**,
Щобі **бі** **бєлі** **кари** **бєжє**
А **нас** **з** **небє** **ще** **не** **бєли**
Не **бєдє** **мо** **бє** **у** **слє** **во**
В **м** **Н.В.С.** „**Кирдиги** **Там**“

..... по звіті Ради відбулася доволі
оживлена дискусія

(з протоколу загальних зборів
У. А. С. стор. 541г.)

Кобаскиї дружно переміли сь і скинувши камені. Вже не
шириє більше між землями безбожного з'ясуєтє; напасті
близь їх українських молитов і богоугодних співанок.

що в тих днях Юрсигамібкс і Сіг обмінялися
дипломатичними візитами. Рітецький окладив кондо-
леції з нагоди смерті Карла IV. Ельборський, дякуючи
близь скорого одужання від програвшого татарського
татарина Левіна. В обох уотих були олвоги зборучили-
бої ширости.

що в поступовів кождий відбув службу в Укр.
Армії до кінця.

що всі Хубіниці служили в Армії У.В.Р.

що в демократів не має вгслужених гетьманів
що по смерті цисаря, Карла в Сіг зурейдено
тихнебу жслабу,

Певлаблена Телерська:

з днем жинимим іменом Ельборського, галовим
отаманом військ, собожної України.

м.р. Василь I.

Ветір за стусківського браного.

Ветір. Сірі сумерки заглинули в бікни Зеловієпо-
ї Сіг - і і стусківської Акадємії. А там рух і метушлив.
Стусківці збігають сь зі всіх уотів. Одні билізують з тіг кор-
тіб великого города, други зривають сь з ліжка і з прогалин
відбегіркують, інші прилізють на барсах свої бафенраки,
магримайки, сфрєнці і сфрєчки; замикають зуржаким
сороки, обмотують красиватками інші і пристроївились, як
пристало на стусківці, виходять за брану пробітритись.

Ет за браного, як окам далеко свигнєш, мислять біж-
кі постати, смують сь воєні тими, тили ріжнього біку і орї-
зіаномії, бесь бивіт гітерпродукції, мадамського
сословія цілої брані, а навіть рєубліки.

Стусківці узброєні б моноклі, цівкря, акуляри і ріжні

притамували, певні в непомилковість обоїх втрачених, та блотрих змислів, кудисьто си безметно в вир, добре вже вимощуєш повоної потіхи ідеального покоління.

По заховавши всіх етикетальних і етичних сформ, доброго і чужого вихованка? Страскібкн "наступити боднім менті позмикомлення без ділевних церемоній, які з рештою в наслідку шім трезі, моглиби вкести лише хвиливе негорозуміє і небіжани для обох сторін перевернути робку думок. По двох, троох слобак міжних, зі заду, а саме стракочеув камам обої тібожі.

Всь ступає мотсауна обміна думок, а тям сердежна і інтіма розмеба в шипотіжні на ситуацїонні теми.

— Ви туживаєте? жидомити фолодк, таяма? —

— Ївськ вї вїтонев.

— Їв заїває пізнає, що ви булакаєте вїкожось мїбдн итїишо, вїк вїновкєво, а на тєсєкн гєрнє вїкє вїслєблєвєтєсє! . . .

Ївськ. . . в на мєгєговоєв оперувєтн ділєвнє тєхнїтїнїкн слєбє-мн. По тєкїм тєрєлєдїєв жєдїєтєє стєрєкєвєчє свєї лєрнї і тємєтнї пєлїєтєкн і мємєжєєтєє кєрєтїнї стєжєкємн, узїєрє лєтнєї рєчє-мєдєє в тєхнїкн пєлєтїєтїєв тєрєєкєвоє мєгїєтєрєтє.

Їв от ігїєтїє! Їв дєрєвєчє стєїтє лєбєкє, мєїєжє зєкєтїєтє бїтємн шїрєкєтїєтєвоє кємїтєтєнє, а нє нїї в чєткнх обїїтєчєх вїдєтє бїдєтєнї сєбї чїлїм свєїм єстєвєм лєбєлєбєтїє, жєсїєтєблїєвоє в мєрєє.

Їв стєє рїшєтє хвїлє. Мєрїєвєє кєрїткїє, а лє жєрїєвїтїє бїє. Амєр тєчєкєє стєрїлє і бєз тєрєлїєвє кєрєтїє пєдєтєтєє жєрєтєє.

— Їв нїї вїтєтє, нє бїкн, нє бїкн?

— Нє бїкн. . . — нє бїкн. . . пєтїєкєвєє стєрєкєвєчє, а бїдєтєтєтємєтєє пєслєє; нє бїкн бї. . . кєлїєкн!

Їв лїє скрїтїєлє стєрєкїєвєкє брємє і пєтєкєтїєлє в чїтїєлєв-нєє бєдє. Їв нїє мїгєлє в тїтєтїє дєвнїє кєрїтєтєрїє, а вїд-тєкє чєрїєє злєбє нїтєє тїтїєтїє.

— Нє лїєкємн стєрєкїєчїє лїтєлє лїєтєє тєрїєтєє і шїрїєтїє кєждємє свєї, тєгєтїє зубїє.

Радіо і Телерадіо: ✨

Служба: Радіо з Лондону доносить, що на днях блиснуло на руки Лойд Джорджам рішучий протест від жіночої секції при У.А.Т. тому, що великий, англійський знавець і дослідник жіночої породи, Мажестр Аокресс, унабри носив білосну кра-савицю цілого обітця рфжснжууску ертно-тку, т-му Лорнес Сомет без попереднього по-розуміння з головою зведеної секції. Про-тест звучить так: "Ми жовоба (після 1018) зуро-теауемо ціля свій естбом зурати нестрас-бедливого осуду Ланс Мажестра тому, що він не був зі всіма членицями нашої сек-ції і не блянув, як слід в глибини жемної породи." підпис. По відчлтанні протесту стало Лойд-Джорджови волосся дубак.

Телерадіо з Німецького Ебл: Хружельноці бістки, будого-би намінація отаманка В. Рима-лика на команданта Гер. Бригади в Ч.С.Р. здімала його саж в Пемині, де він пере-сідав бже на польський поїзд, не відповіда-ють прислді. Ст. Д. Румалік сідав шойно в Нім. Аблінім до поїзду, и як погуб о своїй наміна-ції, першій беркув на свою квартиру. ~ (Від ред: Нам уілковито вистаргил це серіуі-алоне строотованни.)

Зустрес доносить, що У.Т. Н ринив не-бмінувистись бліше в студентські стравы. Тороо Волвер комунікуе, що в нарадає-фа 2, 2 1/2, і 3, науіоналіз бзавучаєть відомий укр. націоналіст, праср. Дк. Ст. Ра-содальський, де в в-годишній зуромові до-казував безглуздість зм^{архивувати}сигане деяких укр. кругів до середасції з Москвою, чи то з Польшею

Звездісмане.

До редакції, Віхти "настїло оветке писмо: Дн. Лане Редактор!"

Же відмовтрася помістити в Газеті, белми шановній і тобожсаній часо-тисі тих кілвкс слів, які пересилаю. Між збалимуземим жародом У.А.Т. кружам поголоска, будого-би між мною, а одним техом зейшло в Рітробих сса-дасх неторозумінній для Трудности члв. Поголоска та безпідстабна і не відповідає прислді. Ми взаімно дужсе скоро порозу-мілися так, що зближення укрсїїтско-теське настутило легко.

Зпобажсанням підпис: члениця жіночої секції при У.А.Т.

278 7995

Пуреу Торух Білінкейт, ге-бойрен іх Нілвомее, махін-сі хасими з мажестри на-менкі Зосі Ройт, сук ці Ніро-мее гебойрен. Хасими зал зет-нен Ребе срон Белоз бей Рава-рускі. Шахеном бар пуреу Ройденберг.

Ці ір ці кінертіген Махлой-кес вихинин срил глік ште-ціел дем лібен Торух инд ште-ціел дер лібен Зосі.

Берігер, Алте-Кавер.

Оголошення

НАЙДОВШИЙ ФІЛЬМ СВІТА:

БІО СМІХІВ

дня 12, 13, 14. н.
в останнє!!

ЧОРНА РАДА

сензаційна драма
з сучасного життя
в 24 епохах

Фільм довгий на 38 км.
В головній ролі - знаме-
нитий Черкасєнко

На екрані висунута
непрошадна товпа.
Для всіх членів У. А. 2.
вступ вільний

ЦІНА ЦЬОГО ЧИСЛА : 3 КХ.

ВИДАЄ РЕДАКЦІЙНА КОЛЛЕГІЯ.

КОШТОМ І ЗАХОДОМ С.С.В.Т.Ш.

Всякі права застерігається!!

ПРОЧ ЗАЛЬКОГОЛЕМ

ВІДРОДЖЕННЯ

КЛЮБ АБСТИНЕНТІВ.
приймає в члени всіх,
хто записав догмертау
тверезізму і моральне
життя. голова:

Др. Ж. Станіславський
імен. Висоцького

імен. Брусєво
секретар:

імен. Брусєво

НАЙКОРШЕ

ВНУЧИТЬ ВАС

МОДЕРНИХ ТАНЦІВ

диплом. проф. таала
С. Махів

лекції уділяється в легір, вночі і рано

НАЙКРАШЕ